

Megjelenik ez a lap hetenkint kétszer
csütörtökön és vasárnap.

Á r a :

Egész évre . . . 6 ft. — kr.

Félévre . . . . . 3 ft. — kr.

Negyedévre . . . 1 ft. 50 kr.

A szerkesztő szállása:
Színház-utca 404. szám.

NEMERE.

Politikai, közgazdászati és társadalmi lap.

Hirdetési díj:

4 hasábos garmond sorért,
vagy annak helyéért 4 kr.
(1—10 soronyi hirdetés ára
mindig 40 kr.) — Bélyegdíj
minden igtatáskor 30 kr. —
Nagyobb hirdetéseknek alkul-
szerint. — Hirdetések fölvé-
tetnek a szerkesztőségénél.

Brassó, 1872. febr. 24.

Prónay József és gr. Károlyi Eduard, két tiszteletben állott tagja az országgyűlési balközép-pártnak, — legközelebről elváltak pártjuktól. — Ez alkalommal határozottan kijelentette mindkettő azon meggyőződést, hogy a balközép eshetleges többségjutása mellett előre nem látható zavarokba bonyolodnék hazánk. Gróf Károlyi Ede ki meri mondani, hogy a balközép többségre jutása könnyen vonhatna maga után belforradalmat és külfatalmak beavatkozását. —

A „Pester Lloyd“ állítása szerint vezetettek példáját többen is fogják követni, hasonló meggyőződéstől vezettetve.

De ha ez így van, miért maradtak ezen párton mostanig az illetők, és miért vannak ott még most is Ghyecz, Jókai, Tisza, Váradi s több kitünő egyéniség, a kiktől sem a mocskoktalan hazafiúságot, sem a belátást megtagadni nem lehet?

Ezt a kérdést kétségtelenül nagyon sokan fölvetik ez események alkalmából; épen azért illő, hogy foglalkozzunk vele tüzetesebben.

A mohácsi szerencsétlen csata után Magyarország egy része önálló királyt választott; a más rész egy itélt, hogy a török áradattal szemben Magyarország egymagára meg nem állhat; épen azért megválasztotta a Habsburg családbeli szomszéd uralkodót, Ferdinándot, a ki több szomszéd ország felett uralkodott, s a kinek biztos kilátása volt a német császárságra is.

Itt van megvetve alapja azon két országos pártnak, a melyek Magyarország ügyeit több mint 300 esztendőn keresztül intézték.

Az egyiknek törekvése fenntartani a kapcsolatot Ausztriával, mert úgy van meggyőződve folyvást, hogy az európai körülmények közt

önállólag fenn nem tarthatjuk magunkat. A másik azt látja napról-napra, hogy az osztrák hatalom alkotmányos jogaink elfojtására, nemzetiségünk, polgári és vallási szabadságunk elnyomására törekszik. Sokszor fegyvert fog és győzelmes csaták után újabb szerződésekben biztosítja az ország alkotmányát; állandólag küzd országos és megyei gyűlésein az elnyomás ellen.

Egyiknél nagyobb az egyedül állás veszélyének félelme, mint az alkotmányhoz és történelmi jogokhoz való ragaszkodás; a másik első sorban alkotmányát tekinti megőrzendő kincsnek. —

A nemzeti párt álláspontja folyvást ugyanaz; hanem törekvése a viszonyok szerint különböző.

Mig János király élt, arra törekedtek, hogy véglegesen szorítsák ki egész hazánkból Ferdinándot. — Utóbbi erdélyi fejedelmeknek, Bethlennek, Boeckainak, I. Rákóczinak sikerült úgy legyőzniök az osztrák hatalmat, hogy tejjekre tehettek volna Magyarország koronáját. Egyik sem tette, hanem beérte annyival, hogy újabb meg újabb kötésekkel biztosítsa a Habsból folyvást fenyegetett alkotmányt.

II. Rákoczi Ferencz egyszerű harczeit megint a Bécsből kiinduló nagyszeműi törekvés idézte föl. Ha Magyarország alkotmánya sokszorosán meg nem sértetik, sem Rákóczinak, sem társainak nem jött volna eszébe harcot kezdeni csupán elszakadási vágyból.

A megelőző század és a mostani első felének alkotmányos küzdelme épen nem célzott elszakadást, csakis alkotmányos jogaink megővését.

Még a 48-iki nagy átalakulás megindításakor sem volt eszébe senkinek, magának Kossuthnak sem, felbontani a háromszázados kapcsolatot Ausztriával.

Mindenki tudja, hogy a függetlenség ki-mondására Kossuthot a bécsi camarilla eselszövése és szőszegése kényszerítette. Anyira élére állították a helyzetet, hogy nem lehetett egyéb választás, mint vagy lemondani gyáván, meghunyászkodva az ország szentesített jogairól, vagy kockára tenni mindent a nemzeti becsületért. Kossuth az utóbbit választotta, és önérvényes magyar ember nem is választhatott mást. Meglátszik abból, hogy a kik semmi reményt sem tápláltak függetlenségi harcunk kimenetelére, azok sem szegődtek az ellen táborhoz, hanem félrevonulva aggódtak az eredmény telett. —

Igy tettek Deák, Szechenyi, Eötvös és még sokan.

Mostani pártjaink a történelmi folytonosság alapján szerveződtek. Épen azért erősebb parlamentararis életünk, mint Európában az angolén kívül akármelyik nemzeté, mert nem rögtönzés szolgált alapul a csoportosulásnak, hanem háromszázados küzdelem hagyománya.

Ha bírálni akarjuk a mostani pártok álláspontját, ezen tényt nem hagyhatjuk figyelmen kívül.

S most már áttérhetünk tárgyunkra, a mostani pártalakulás felőli nézetünk előadására.

(Folytatása következik.)

Magyar képviselőház.

A bankkérdés e hó 19-ikén folytatólagosan tárgyalatván, e napon a szőlők sorát Horn Ede nyitotta meg. Positiv javaslattal lépett fel a valuta rendezésére nézve, mely abból áll, hogy a monarchia mindkét fele vegyen fel 250 millió forint kölcsönt, ebből államjegyek beváltására fordítassék havonként 25 millió. Az agiót 12 %-ol számítja az év végeig, úgy hogy ha a kormány a hátralevő nyolcz hó alatt minden hóban 25 millió államjegyet vált

TÁRCZA.

Egy „laetum nuntium.“

Berlin, 1872. Febr. 5.

(Folytatás és vége).

Jól ismerem e lapok korlátolt terét, de nem tehetem, hogy ama jellemzést — habár csak főbb vonásaiban is meg ne ismeressem a „Nemere“ t. olvasóival is.

„Az 1867-ki év tavaszán hatályba lépett kibékülés, mely Magyarország számára nemzeti kormánzt adott, lényegileg s majd nem egyedül a Deák Ferencz műve. Napjainkban, midőn az önzés, magán érdek, a kültisztelt és kintintések oly hatalmas rugókat képeznek az államférfiak törekvéseiben, jól esik találkozunk az önmegtartóadás remek, csak nem egyetlen példányképeivel e férfiban, ki miután szilárd akarata, tiszteletreméltó ügybuzgalma által nagy művét megalkotá, minden reá vonatkozható előnyt és felajánlott kintintést visszautasított. Senkit sem lepott volna meg, ha Deák Ferencz a gr. Andrássy által alkotott kormányban egy tárczát tart vala meg magának, főleg miután a szükséges személyi képesség nála minden tekintetben meg van; azonban Deák ezt nem tette és senki sem később nem fogott el hivatalát, bárha egy ilyen a gazdagnak semmi esetre sem nevezhető férfi vagyoni állapotát is nagy mértékben emelhetné volna. Ez önzetlen, hazafias önmegtartóadás karakteréből érthető meg, hogy a kiegyezés örvendetes napjaiban, midőn mindenféle ordókat s más ajándékokat osztogattak bőv mértékben, őt nem merték egyébbel megtisztelni, mint — királyi egyszerű képével!“

Ezután áttér a cikk Deáknak magán élte jellemzésére s e végett a bécsi „Házi barát“-ból egy „Az öreg urnál“ czímű emléklapot veszn át Dr. Stern Henrik tollából.

Pesten léte alkalmával Stern ur tisztelegni akart a nagy államférfiúnál. — „Midőn az „angol királynő“ második emeletébe följutottam, hasztalan kerestem szememmel, ki által magamat bejelentetném, sőt még csak csemetyűt sem láttam sehöl. Már zavarban voltam, hogy miként eszközölhetem ki az illem szabályai szerint bemenetelemet egy oly férfihoz, kinek barátságát egy császár és király s herczegek keresik, midőn a vendéglőnek mellettem elhaladó szobalánya — ki szándékomat kitalálta — így szólott hozzám: „Csak tessék minden tétovázás nélkül be lépni, Deák urnál nem jelentnek bé senkit!“

„Csak néhány szó s mégis mily jellemző: Deák ur — ez volt neháron legkitünőbb férfiankzó czime! semmi rang, semmi előnév!! „Deák urnál nem jelentnek bé senkit!“ tehát nála nincs inas vagy hajdu, ki a látogatót először tetőtől — talpig szokta megvizsgálni, mig kedve bocsátkozik a szolgálatra.“

Stern ezután leírja Deák Ferencznek természetét, külsejét, öltözetét s főleg, hogy Deák a németet folyékonyan ugyan, de erős magyaros kiejtéssel beszéli, egyszerűen, virágos szavak és phrasisok nélkül. És mig azon embert, ki magát nemzete hálájára örökre érdemessé tette, egyszerű, megnyerő, szívélyes modorában maga előtt látta beszélni: lelki szemei előtt egy tettekben dúsz élet emléke vonult el. Itt aztán előadja röviden Deák életrajzát.

„Azonban — végzi emléklapját a ciklikiró — lehetetlen megválni a jeles honfitól a nélkül, hogy egyes tetteit föl ne említssem, mely emberszeretete és nemes lelkiségének legfényesebb bizonyossága. Egyik író-barótom Pesten — hol megtelepedni óhajtott, de fájdalom csak csalódásokra talált — tulnépes családjával a legsanyarubb helyzetbe jutott. A lakbérben való hátrálék napról-napra növekedett s azzal együtt a bérlő gorombasága is; az utolsó öltönydarabok is a zálogházba vándoroltak már, mivel a siró kisdedeknek kenyér kellett; az írói kereset Pesten nagyon keveset jövedelmezett s így az egyetlen szabadulás a Bécsbe való visszatérés lehetett, hol a kü-

lönben szorgalmas és tehetséges journalista, biztos jövőt remélt. Kétséges helyzetében, miután mindenütt keserűen csalódott, Deákhöz fordult: a német író a magyar honfihoz! Deák magához hívatta, a legszívélyesebb fogadtatás között tudakozódtatott körülményei után s gondolkozott: miként lehetne itt segíteni? Midőn látta, hogy ezen emberre nézve legjobb, ha Bécsbe visszatérhet, így szólt: „Önök érdekében ismerőseimnél szólhatnak ugyan, de hogy ez egy olyan nyelvt emberre nézve, minő ön, eléggé kellemetlen, nagyon is belátom azt. Hanem gondoltam valamit. Magam is szegény vagyok ugyan, de a mit csak lehet, az ön és szegény gyermekei érdekében, mindent örömet megteszek. Mondja csak: ha önnek 100 forintot adok, tud-e azzal magán segíteni?“

Igen! — „Tehát itt van a 100 forint és most áldja meg és vezérelje szerencsésen a jó Isten önt és kedves családját.“ Ki tudná a hirtelen megszabadítottnak boldogságát és hálás örömet leírni? Sőt még ez sem volt elég: az apának gyermekeit is Deákhöz kellett küldenie, ki azokat gazdagon megajándékozva bocsátá el.“

„Barótom mai napig is, mint jóltevőjét áldja Deák Ferencz. Vajha a derék, nagylelkű férfi, ha e sorok egykor hozzá is eljutandnak, épen oly lelki örömmel emlékezzenk védezeire, minővel ezek emlékeznék reá mindenha!“ „A legszebb órák pesti életemben azok valának, melyeket „az öreg urnál“ töltöttem!

Eddig az említett ciklik. Csak kevés hozzá tenni valónk van még.

Vajha az ég meghallgatná a hálás nemzet „buzgó imáját“, mely nagy fiáért „epedez száz ezrek ajakán“: legyen a „Deréknek“ legnagyobb jutalma az, hogy még számos évek hosszú során át örülhessen azok közt és azokkal, a kik őtet úgy szeretik!

Ez lesz aztán mindnyájunkra nézve minden időben nemcsak „laetum“, de sőt — „laetissimum nuntium!“

Deák Gerő.

be, 88-cal, és ha a jövő év első és második felében 4—5 %-al alább szállítja az agiót, a jövő év végén — mint szóló reméli — meg lesz az alpari.

Horn Ede után Falk Miksa szólalt fel, tüzetesen czáfolván Ghyezy határozati javaslatát, és annál erősebben ajánlván a Trefort Ágostonét. Falk mindenek felett sürgeti a valuta helyreállítását.

Ne törjük fejünket, ugymond, azon, hogy kedvező-e vagy kedvezőtlen az időpont, hanem mondjuk ki azt, hogy a valuta helyreállítása mulhatlanul szükséges; annak meg kell történni; hozzá kell fogni rögtön és minél előbb lebonyolítani a dolgot, akár kedvező az idő, akár kedvezőtlen. A mondott okokból nem tartja helyesnek, hogy erre határidőt szabjon ki a ház, ha pedig a határ időt kihagyja, akkor Ghyezy Kálmán javaslatának ezen része tökéletesen azonos azon javaslat első részével, melyet Trefort nyújtott be.

Végül Horn ellenében, ki késznek nyilatkozott, bizonyos feltételek alatt, a 80 millió egy részének elvállalására, azt hangsúlyoztatta, hogy e pillanatban fölöslegesnek tartja ez ügy tárgyalását.

Irányi Dániel kijelenti, hogy Trefort és társainak javaslatát nem fogadhatja el, miután ez a pénzügyért haladéktalan intézkedésre nem utasítja, nem emeli ki kellően a független magyar bank szükségét. Ezzel szemben védi és ajánlja Simonyi javaslatát.

Jókai Mór úgy van meggyőződve, hogy itt nem pusztán a bankügyről, hanem Magyarország összes anyagi felvirágozásáról vagy hanyatlásáról van szó.

Ugy hiszi, ha Magyarország a maga quótáját, a 38 milliót a közös pénzügyminiszternek magyar bankjegyekben fizeti le, akkor annak a dolga, hogy mikép adjon tul azon bankjegyeken s nem a miénk (derültség). Szeretné látni, hogyha a közös pénzügyminiszter Skene ur milliót magyar bankjegyekben fizeti, ugyan mi módon utasíthatná az azokat vissza, és ha egyszer ezen milliók Skene kezében vannak, a troppai posztóskok is hogyan utasíthatnák azokat vissza? Ha pedig visszautasítják, akkor aztán kölcsönbe esnek a dolgok. A magyarországi pénzpiaczk megkövetelhetné azt, hogy itt a mi bankjegyeinkkel történjék a fizetés; lenne belőle egyszerű pénzváltás és pénzkicsérés. Ez sem volna oly nagy szerencsétlenség (Derültség), mely miatt nagyon kevés ember fogná magát felakasztani. (Derültség.) Magyarországon volna oly bank, mely éreztéssel fizet, de nem következnék belőle az, hogy annak éreztéskészletét elcipelnék.

Pártolja Ghyezy Kálmán határozati javaslatát.

A vita e hó 20-ikán tovább folyt, melynek menetében a közfigyelmet kiválóan magára vonta Trefort Ágoston zárbeszédén kívül Ghyezy Kálmán beszéde. Ghyezy Kálmán kiválóan hangsúlyozta, hogy a Deákpárt egyáltalán nem akarja az önálló magyar bankot.

A főrendiház e hó 20-iki ülését a szokottnál nagyobb szabású emotio foglalkoztatta.

Napirenden volt: a budgettörvény érdemleges tárgyalása.

Haynald Lajos kalocsai érsek elfogadván általánosságban a budgettörvényt, megjegyzi, hogy nem érthet mindenben egyet a kormány politikájával s nem főleg azon eljárással, a melylyel a kormány az u. n. placetum jogát a kath. püspökséggel szemben gyakorolja. Kifogása van továbbá az 1868-ki iskolai törvény téves egyoldalú alkalmazása ellen, mely a nép jól felfogott érdekeinek hátrányával a felekezeti iskolák elnyomására és a vallási érdekek kifejlődésének meggátolására vezet.

Pauler Tivadar közoktatási miniszter megjegyzi erre, hogy ő felsőge 1870 augusztus havában ismét életbe léptette a placetumot, mely nem „ugynevezett“, de Magyarország apostoli királyainak ősidőktől fogva jogilag fenállott és folyton gyakorolt joga. A népiskolákat illetőleg konstatálja a miniszter, hogy a kormány a legtagabb tért engedte a felekezeti iskoláknak s egyedül a törvényszerű ellenőrzést tartotta megának.

Vécsey József b. csatlakozik a közokt. miniszter nézeteihez. — Wenckheim László b. nem helyeselheti a kormány mostani eljárását, de nem helyesli a p. ü. bizottságát sem, mely mindig panaszkodik, hogy a miniszterium sokat irányoz elő s mégis megszavaz mindig mindent. Takarékoskodnunk kell, ugymond, mint Németország tesz s úgy ép oly biztosak, függetlenek és szabadok leszünk mint azon állam. Ennél fogva ő nem fogadja el a budgetet. — Majd Pauler ellen fordulva, teljesen csatlakozik Haynald nézeteihez. Ő elismeri, hogy a mostani magyar kormány nagy szolgálatokat tett a hazának, de annál fájdalmasabban kell látnia, hogy ugyanazon kormány elnyomja a catholicismust. Nem mint ultramontán, de mint szabad magyar követeli, hogy vallását tisztelgetben tartásák és annak lelkesítet ne tegyék guny tárgyává. Ő el nem fogadhatja a placetumot s az iskolákra nézve színtelen van az észrevételei. Szerinte a modern tudomány egyenesen a petroleumos kommunere vezet.

Czirák János gróf viszont csatlakozik a kalocsai érsek által hangsúlyozott aggodalmakhoz a kormánynak a vallás és közokt. ügyre vonatkozó politikáját illetőleg. A placetumra törvényes alapot nem ismer.

V i d é k.

Léczfalva, 1872 feb. 15-én.

A népnevelés, mint országos érdekű ügy, kiváló tárgya levén a politikai lapoknak is, ez okért, reméllem, t. szerkesztő ur szörít egy kis helyet e néhány sornyi közlésnek lapja valamelyik hasábján.

Már sokszor elmondott s beismert igazság, miszerint hazánk, nemzetünk jövődö fennmaradása, nagysága, boldogulása: a népnevelés ügyének mikénti fejlesztése, előmozdításától feltételeztetik. Itt minden késlekedés, mulasztás merénylet, mely a nemzet, haza létele ellen kíséreltetik meg. Minél fogva habozás nélkül ki lehet mondani, hogy bizony épen nem honatyai bölcsesség és kötelesség szerint cselekesznek azok, kik az ország köztárgya felett rendelkezve, nagyon is szükmarkulag adják közmivöldési czélokra azt, mi bizonyára legelső tartozás volna, s mi által az ország kulturái állapotján nagyobb mérvű lendületet, emelkedést lehetne előidézni; — míg fajlovak tenyésztésére s hadseregére vétkes non chalance-al könyökig vájnak bele a haza pénzes zacskójába. *) Pedig egy ország, nemzet biztonsága, ereje, nagysága nem gyors futólovakban, s nem is vitéz hadseregekben keresendö s található fel, mint sokkal inkább mivelte nép óriási zömében.

S mert mindaddig, valameddig az ország pénzerejét oly kiadások meritik ki s emésztik fel, melyek épen semmit sem gyümölcsöznek, még csak gondolni sem lehet arra, hogy a budgetben legelső és legfőbb tételt közmivöldési czélokra határozott milliók tegyék: az okért egyesek, társalatok feladata marad, pótolni a hiányt, mulasztást.

A miért biztatólag szolgál megnyugtatónkra, hogy napjainkban mind inkább szaporodik azon jelesek száma, kik megértve az idök intö jelét, s a haza szeretetétől s emberbaráti nemes érzelmektől hevülve, szóval, tettel buzognak a népnevelés előmozdítása — felvirágzásáért, s annak oltárára megviszik áldozataikat. Alapvetökök, a haza, nemzet fennmaradásának, nagysága — és boldogságának alapvetői, kik megérdemlik, hogy nevök ország-szerte és ne csak a jelen, hanem az utókor által is ismert legyen.

Ily nézettől vezéreltetve, kötelességet vélek teljesíteni, ha mint a népnevelés munkása, nyilvánosságra hozom azon nemes tettet, mely által léczfalvi mélt. Gyárfás Elek ur, a már többször említett szt. ügy előmozdítására Léczfalva községében befolyt kivánt.

Ugyanis nevezett mélt. ur lakását az év elején emlitett községbe, őseinek lakhelyére tevén, hogy e község iránti ragaszkodásának kifejezést adjon, tiszta székely lakosságának — mint véreinek — értelmi mivelődését s ez által jólétét, tehetsége szerint elősegítse: népmivöldési, azaz iskolai czélokra 100 o. é. frt. alapítványt tett, mely összeget azonnal készpénzben ki is fizetett.

Midön ezen nagy lelkü adományért jöltevö m. urnak, a felsegült község és szt. ügy nevében a leghálásabb köszönetet fejezem ki, nem tehetem, hogy egyszersmind hasonló ne adják azon óhajtnak: vajha találkoznának szülesebb körben! — mert remélni lehetne, hogy kiemelkedve népünk a tudatlanság megölö szolgaságából, hazánk nemzetünk nagysága, dicsősége nem fog késni sokáig az „éji homályban.“

Zoltáni Elek,
ref. lelkész.

Román lapszemle.

„Patria“ 14 ik sz. febr. 18-án. Három év előtt — mond a „Patria“ — a pártok jelszava volt: egy részről az Ausztriával kötött kiegyezés megtartása, másik részről pedig — annak elvetése mellett küzdeni. Továbbá: a kormány párt — egy okszerű ellenzék hiányában — kénytelen volt a szabadelvűség terén mindig előljárni, az ellenzék pedig csak úgy sántikált utána. Látni való tehát, hogy parlamenti küzdelmeink jelszava a közjog volt, s a belreformoké egy másod rangú, jelentéktelen szerepre szorult.

Mind e küzdelmet az ellenzék idézte elő, — adjon ő számot isten és ember előtt — az elveszett drága időért. Most egy hajszállal sem állunk jobban, mint 3 év előtt állottunk; — s miután a küszöbön álló választások érdekében az ellenzék már megindította lelkiismeretlen igazságait, — s nem soká ismét előrukkol földfelosztás, adó-

*) Ez nem épen áll, mert viszonyaink szerint a képviselőház mindig megszavazta a közokt. miniszter évi budgetjét, — sőt több esetben többet is annál.

Szerk.

elengedés s katonamentességi képtelen ámitásaival — szükség: hogy mi is, a kormány elveit követők — megyék s kerületenkint bizottságokat alakítsunk — oly ezélből, hogy a meddő parlamenti vitákat — a közjogtól a belformok terére tereljük!

Politikai szemle.

A francia köztársaság életének utolsó napjait éli, az orléánisták hivatalos lapja a „Journal des Paris“ szerint. Irja a nevezett lap, hogy a jobboldal nyolezvan tagja politikai manifestumot készített, melynek vezéreszméi következők. Az okmány készítői és aláírói akarják az örökös és traditionalis, de egyszersmind az alkotmányos és parlamentáris monarchiát. Más szóval „Franciaország uralkodó házát“, a Bourbon családot akarják trónra ültetni, de csak azon feltétel alatt, ha a modern kormányok alakját vesszi magára.

A aláírók felhívják a nemzet képviselőit, hogy hozzájuk csatlakozva, az ország kormányformájának kérdését rendezzék. Ez az ut melyen ezéljaikat elérni kívánják. Az orléánisták már elfogadták ezen programot, s ha Chambord gróf ugyanezt teszi, a francia köztársaság életének utolsó napjait éli s az ország ismét visszanyeri ama monarchikus államformát, mely a nemzet jajainak fejlesztésére, a cultur eszmék terjesztésére a legszomorubb következményekkel lenne. A legitimisták diadala Franciaországot háboruba sodorja előbb Oroszországgal azután Németországgal s ez így alapja lesz a nemzet teljes bukásának.

A berlini felsőházi bizottság befejezte az iskolatörvény fölötti tárgyalását s elfogadta Retzow indítványát, mely meghagyja az egyháziak iskolafelügyeleti jogát. A kormány ez indítványt elfogadhatlannak nyilvánította.

Keletről jelentik, hogy Anglia azon van, miszerint a török birodalom közép Ázsián át kiterjesztessék, mely kertületek azon országokat foglalják magukban, hol az orosz uralmat megunták.

Bessarabiából érkezett hírek szerint a határ felé Oroszország részéről nagy csapat összevonások tétetnek. Ezt az által vélik megmagyarázhatónak, hogy Oroszország s a porta közti közeledés folytán a párisi szerződés újabb revisió alá vétetvén, Oroszország a párisi szerződés értelmében Romániának átengedett területet szándékozik visszafoglalni.

Gráczból a kath. politikai népegyelet a császárhoz kérelmet határozott intézni, hogy az alkotmányos viszonyokat, valamint a papi exereciziumokat Grác összeváltva kath. férfiai számára, nagy-gyónással és áldozással állítsa helyre.

V e g y e s.

(Nyilvános lázítás.) A gyanúsítás és rágalom, mint a lázítás és roszakarat nyilatkozatai, a „Kronstädter Zeitung“ részéről elmaradhatlanok. Nagy kár ő szegénynek, hogy nem veszi észre, miszerint igen gyakran saját bornirtságát mutatja be — a rágalom köpenye alatt. Így járt közelebb-ről is, midön 29-ik számában törvényellenesnek declarálja azt, hogy községi iskolák államsegélyben részesülnek és a felekezetiiek nem. Vagy nem ismeri a XXXVIII-ik t. cikket, vagy nyilvánosan lázítani kíván egy szentesített országos törvény ellen.

A két roszt közül mind kettőt elhiszük ő róla. Siránkozik a felekezeti iskolák állapotja felett, hogy azok nem részesülnek államsegélyben, hanem nekik csak azt hangoztatják: contenti estote — mit den Schul-Inspektoren!

Itt van a baj tulajdonkép ugyebár Kronstädter ur! Nem bánja ön üsse kő a felekezeti iskolákat! csak azok a Schulinspektoren ne volnának. De ön e mellett nyilvánosan lázít, midön szájalomra és keserves részvétre hívja fel a szászokat, hogy együtt sirjanak a felekezeti iskolák sorsa felett, mert az állam azokat ki tagadta kegyéből. Ajánljuk önnek, hogy máskor ne restelje utána nézni annak a népoktatási törvénynek mielőtt lázítana.

(Irodalmi úzerkedés.) Bizonyos Scultety Jozefa nevezetű kisasszony vagy asszony a pénzszerzésnek egy újabb nemét találta fel Pesten. — Nevezett asszonyság ugyanis kapja magát s „Szépirodalmi könyvtár“, czim alatt a francia feslett életből összeszedett regényeit füzetenként küldözi szét az országban mindenkinék, a nélkül hogy megrendelné valaki. — A napokban egyik barátunk is kapott egy ily füzetkét után vét mellett, s azt gondolva, hogy valami más küldemény érkezik, jó hiszemüleg kifizeti s midön a postáról elhozatja akkor látja, hogy nevezett Scultety Jozefa kisasszony vagy asszonynak tetszett minden megrendelés nélkül öt ezen kiadással megterhelni. Tegyük fel már most, hogy nevezett parlovagnó 10 ezer füzetet küld szét az ország minden részébe, az 50 kr. utánvételi díjt mindenki kifizeti jóhiszemüleg, — összesen 5 ezer forintot nyer, jobban mondva zsarol — nevezett kisasszony a jó hiszemü publicum zsebéből,

s ezenkívül porto és egyéb kiadásokban fizetni kell még 48 krt., s így a fennebbi példát véve fel összesen 9800 frtig károsít meg Scultety asszonyság 10 ezer kényszer előfizetőt.

Figyelmeztetjük az illetőt, hogy hagyjon fel ezen iparlovag fogással, mert rosszul járhat vele.

(Károlyi Ede gróf) a P. L. egyik közlelbi számában választóúhoz intézett felhívását közli, melyben a gróf kijelenti, hogy elfogadja a kiegyezési alapot, a törvényhozás fűmüködését a szabadelvű reformok terén látja s e célból egy új reform-párt alkotását indítványozza. A „P. L.” kijelentése szerint, Károlyi gróf nézeteihez több balközépi képviselő csatlakozott. Maga, Károlyi Ede gr. a jelen országgyűlésen egy párt club-tanácskozásain sem vett részt. —

(Podmaniczky Frigyes báró) is nyilatkozott, hogy Prónay Józseffel teljesen egyetért, az az ő is odahagyja pártját: a „balközép”-et.

(A vasúti tárgyalások) e hó 19-én eredményre vezettek. A létesült megállapodás a bécs-zimonyi s a slavonai vonalakat illeti, valamint azt, hogy Magyarországnak a keleti vasutakra bizonyos befolyás biztosított. A tárgyalások a pénzügyi kérdés körül forogván, azokban a magyar kormány részéről kiválólag Kerkápoly vett részt.

(Az erdélyi képviselők emlékirata) folytán, a P. N. értesülése szerint a miniszterium már megkezdé intézkedéseit, a mennyiben amaz emlékirat egy minisztertanácsban beható tanácskozmány tárgyál szolgál és a kormány megállapodásai, tain az egy bányászati kérdés kivételével, az emlékirat szellemének megfelelőleg ütöttek ki. Mint első gyakorlati és nem csekély fontosságú eredményét említi fel a „P. N.” e határozatoknak, hogy az urbéri kárpótlási visszatérésekre vonatkozó tárgyalások felfüggesztettek.

(A tanuló ifjuság) katonai s fegyvergyakorlatai a közoktatási és honvédelminiszteriumok kebléből Gőnczy Pál és Mészáros Imre osztálytanácsosok, továbbá Paxy Károly őrnagy és Virághalmi Ferencz századosból álló egyes bizottság, mely a hazai tanuló ifjuság katonai és fegyvergyakorlataira vonatkozó tvjavaslat és szabályrendeletek tervezetének szerkesztésével volt megbízva, munkáját befejezte s azt az illető miniszteriumoknak azon kérelemmel terjeszté be, hogy azt még ezen ülésszak alatt a törvényhozás elé terjesszék. —

(Egy kis statisztika a székely kivándorlásról.) A népszámlálás hivatalos adatai szerint a jelenlevő népesség főösszege a székelyföldön 423,073 lélek. A külföldön és az osztrák tartományokban van 1,775 férfi és 1,457 nő, összesen 3,231 lélek. És ebből Oláhországban van 1694 férfi és 1432 nő, összesen 3126 lélek; míg más külországokban csak 105 tartózkodik. Megyék szerint Oláhországban van: Háromszékről (legtöbb) 1084 férfi és 635 nő, összesen 1719 lélek; Csíkszékből 592 férfi és 760 nő, összesen 1352 lélek; Udvarhelyszékről 16 férfi és 35 nő; összesen 51 lélek; Marosszékről 2 férfi és 2 nő; összesen 4 lélek; Aranyosszékről egy sincs. Tehát ebből látható, hogy Oláhországba legtöbb férfi Háromszékről és legtöbb nő Csíkszékből vándorol ki. E mellett keletfelé még Törökországban találunk a népszámlálási adatok szerint Háromszékről 13 férfit és 3 nőt, Maros- és Udvarhelyszékről 1—1 férfit, míg Bukovinában csak Udvarhelyszék Bözöd községéből van egy férfi. Idegen mindössze 248 van az egész Székelyföldön

(Párisi mulatóhelyek.) Párisban egy ottani lap kimutatása szerint jelenleg van 5800 kávéház, vendéglő és kocsmá 15,000-nyi szolgál személyzettel. E nyilvános helyeken az évi forgalom 150 millió frankra megy. Mint-hogy azonban a szolgaszemélyzet nem huz fizetést gazdájától és egyenesen a borralóra van utalva, a 6 000,000 frank, mely fizetésüket képezi, az országvilág által adott sous-ból gyűl össze.

(Andrássy Gyula gróf) Pest városa diszpolgárává választása alkalmából, Gyöngyösi főpolgármester által a grófhoz intézett azon kérdésre — mikor lehet szerencséje a diszpolgári oklevél átnyújtására: a gróf rövid közzönő beszédben e hó 26-kát tüzte ki, mikorra ő Felsőge kisérétkben Pestre érkezvén, szavai szerint: alkalma leend azon városban fogadni a kitüntetést, melynek polgárai közé örömet számítja magát.

(Lángoló hála nyilvánítás.) Bécsben a napokban halt meg a külügyminiszterium néhai portásának özvegye. Végrendeletében rokonainak 15.00 frtot hagyományozott, 100 frtot pedig arra rendelt, hogy vegyenek rá bélyeget s egészék el a törvényszék előtt, azért, „mert boldogult férjem sok kegyében részesült a császár ő felségének s szeretném hálámát kifejezni iránta, de nem illenék, hogy valamely legatum által tegyem azt.”

(Férj és feleség) külön-külön egy-egy kis állattserrel utaztak be a világot, egy kis városkában véletlenül találkoznak. A férj falragaszokon így adja a közönség tudtára a találkozást: nőmmeli örvendetes találkozásom folytán állatseregletem tetemesen szaporodott.

(Boldog ártatlanság.) Az öregatyát eltemették; a kis

unoka az öreg holmija közt hányt-vetett, s megtalálta szemüvegét — mama mama! kiáltá — nézd csak az öreg papa itt hagyta a szemüvegét, pedig szegény a nélkül nem lát.

Közgazdaság.

Megjegyzések

Bakcsi Ferencz nek a székely iparról, kereskedésről és kivándorlásról a pesti Népkörben felolvasott s utóbb külön is kiadott munkájára.

(Folytatás.)

Menjünk tovább! nézzünk be a civilizáció körébe! A szent István birodalmának bármely részébe tekintsen be ön, és tegye lelkére kezét s mondja el nyugodtan, hogy hol talál faluhelyeken átalánosabb miveltiséget mint a székely falvakban.

Azt állítja ön, hogy a székely érintetlenül maradt a civilizációtól; és pedig azért, mert szomszédjai szászok és oláhok. Hogy ezen szomszedság miért lett volna hátrányára a székely civilizációnak, azt csak ön phantasiája magyarázhatja meg, ha az netán burkus vagy nem tudom minő szomszedságra vágyik.

Arra az állítására, hogy a székelynek sem ipara sem kereskedése nincs, — szolgálok egy kis statisztikai adattal. Három-, Udvarhely- és Csíkszék területén van összesen: 1704 kereskedő, két annyinál több iparos. Szeszgyára van 262, sertőzője 47. Ezek a számok azt hiszem elégségesek lesznek arra, hogy ön is meggyőződjék arról, miszerint akkora terület, mint az említett három törvényhatóság — kivéve a nagyobb városokat magába foglaló megyéket — nem mutat fel nagyobb számú iparost és kereskedőt e hazában mint épen a székelyeké. Ezt csak előhaladásnak nevezhetjük, — különösen ha tekintjük a székelyeknek csak közeli multját, és földrajzi fekvését. Ugyanis, a székelynek katonának kellett lenni, mi az ipar és kereskedés terén való haladásra nagy akadályul szolgált. Másfelől pedig az országszélén lakva — havasoktól köryezve — ha kereskedést akart üzni különösen keletfelé, alig tudott és ma is csak alig tud egy két helyen kimenni; akkor is bele telik 3—4 nap míg utlevélhez jut, azután 3—4 míg Moldva- vagy Oláhországba juthat.

Ilyen viszonyok közt élt és él ma is a székely. Ezek pedig mind megannyi megszorításai a székelységnek az ipar és kereskedelem terén való előhaladásra; de azért ő nem hogy maradt volna, hanem igenis előhaladott; és pedig úgy, hogy e hazának egyetlen egy része sem anyyra — viszonyaihoz mérve.

A csere viszony épen úgy nem áll, mint nem állnak az ön állításai. Pénzzel kell fizetni itt mindent, mint bárhol egyebütt. Ismerősök, komák és sógorok közt, ha megy is az afféle, hogy ökröt vagy lovat cserélnek, ebből még nem lehet az egész székelységre rásütni a csereviszony sajnálatos bélyegét.

Nem gondolta meg ön, hogy az a csereviszony mily sajnálatos állapotot jelez, és hogy mennyire kapnának — ha úgy volna — jóakaróink az ily körülményeken, hogy minket a barbárság mintaképeül állítsanak fel a nagy világ előtt.

A mi az Olt és Feketetügy melletti térek heverését illeti, arra azt kívánom megjegyezni, hogy azt épen igen helyesen — gazdasági szempontból hevertetik, miután így jobban jövedelmez, mintha netán gabonával bevetnék és odadobnák a gabonát az ottani folyók áradásainak.

A mi a só és dohány csempészetet illeti, ez is csak képzelgés. A régi időkben igaz ugyan, hogy söt csempészetek; de most nem, mivel nálunk is olyan ára van a sónak mint a honnan csempészhették. A dohánynyal pedig épen ellenkezőleg áll a dolog mint ön állítja, mert dohány csempészet van ugyan, de az nem a székelyek hanem románok által történik. —

Brassórol azt állítja, hogy az a székelyföldnek zsarnoka, a menyiben az a székelyföldet zsarolja és annak árán emelkedett ipar és kereskedés terén. Szászföldről beszél, azt nagyok, emelkedettnék látja szemben a székely földdel.

Ezen állításai különösen visszatetszők előttem. Visszatetszők azért, mert alig tudom elképzelni, hogy ugyanazon egyén a ki a nagy „Hon“-nak munkatársa és a ki ottan hirdeti az egyenlőséget, tagadja a nemzetek közti különbséget: még nem ábrándult ki a székely — és szász föld elnevezésekből.

Az pedig, hogy a szászok vagy Brássó a székelynép véres verejtékén szerzett vagyonából lett volna gazdag, azt ki az itteni viszonyokat ismeri nagy valószínűletlenségnek decláralja. Valószínűtlen azért, mert mint mindannyian tudjuk, Brassónak ipar és kereskedelmi összeköttetése Oláhország felé van; és ha Oláhországhoz oly közel nem esik Brassó, igen valószínű, hogy Brassó nem állana ma előbb az ipar és kereskedelem terén mint Csíkszereda.

Hogy a székely minden árucikkait Brassóba hozza és itt olcsón adja el, ebben én nem látok semmi veszedel-

met, sőt épen nagy előnyt a székelységre, miután annak biztos piacza; — és e mellett mindenkinek szabad tetszősétől függ portékáit ott árusítani el a hol neki tetszik.

Azt véli ön, hogy a Barcozaságon csak szászok laknak. Csalatkozik, és épen azért nem lesz ártalmára, ha utána néz egy kis statisztikai adatnak. Jöjjön csak vásár alkalmával ide és megfogja látni, sokkal több székelyt talál Brassóban mint szászt.

(Folytatása következik.)

A keleti vasut.

A keleti vasut kérdése bennünket közelebről érdekelvén, érdekesnek tartjuk az a körül követett eljárást a közönség tájékozására, kezdet óta vázlatban a „Sonnen- und Feiertags-Courier“ után közölni.

1868-ban — mond az említett lap — 90 évre nyert engedélyt Waring a magyar kormánytól a keleti vasutra nézve. Azon győzelmet, melyet Waring versenytársai fölött ki vívott, egy a kormányhoz közel álló egyéniségnek köszönhető, ki mint közvetítő nagyon is fényes sikert aratott. A versenyző consortiumok közül az egyik 10, a másik 20.000 frtal kért többet mértföldenként, mint Waring. Az engedély okmányokból főlemlítjük, hogy az engedményesek kötelezik magukat az államnak a n.-várad-kolozsvári vonalra eddig fordított 1,179,000 frtot visszafizetni, a n.-várad-kolozsvári vonalat 1869. decz. végén, a gyula-fehérvár-tövis-gerend-marosvásárhelyi, a tövis-kiskapusi-segesvári vonalat 1870. decz. 1-én, a kis-kapusi-nagy-szebeni vonalat 1871. nov. 1-jéig, a kolozsvár-gerendi és a segesvár-brassói vonalokat 1872. okt.-ig a forgalomnak átadni s a munka pontos teljesítésének biztosítékául 1 millió forintot letenni. Ellenben az állam részéről évenként 46,720 frt. tiszta jövedelem biztosított a megnyitás napjától számítva az engedélyezett vonalokra, de azon határozott föltétel mellett, hogy a vonalokat a fentebb elsorolt határnapokig elkészíteni tartoznak, a mely biztosítás legfőlebb 80¼ mértföldnyi hosszú maximal kiterjedésre lesz igénybe vehető, továbbá az állam bizonyos összegekig törlesztési hányadot biztosít ezüstben, tíz évi szelvény, bélyeg, s más illeték mentességet a végre teljes adó mentességet biztosít azon évekre, míg az állam segélyezés igénybe fog vétetni. Az elhelyezendő tüke aránylag az állami biztosítékhoz 75,033.850 forint ezüstben lett megállapítva.

Waring az engedély elnyerése után hozzá fogott a vállalat pénzügyi műveletéhez s e célból az angló-osztrák bankkal összköttesbe tevé magát.

Hosszabb alkudozás után a szerződés Pártban megkötöttet s e szerződés a vállalat rákfenéje.

A párisi szerződés a maga nemében páratlan. Waring mint engedményese a keleti vasutnak átengedi a pénz beszerzést az angló-osztrák banknak, valamint a társulat alakítását s ezért az építés vezetésével bizatik meg.

A szerződés szerint a részvények darabja 128 frt. s az elsőbbségi kötvényekre 222 frton vétetett át, mely az angolbanknak s embereinek több millió hasznót hajtott. A megállapítás szerint mint a vállalat bankjára az angló-osztrák-bank, az igazgató tanács mint építő s Waring mint vállalkozó szerepelt. A bank, miután a társulatot megállapítá, az üzletből visszavonult s minden notáni felelőséget igyekezett magáról elhárítani. Hogy azonban az egész mű megkoronázassék, Lehmann, Waring bizalmas embere lett a keleti vasut főmérnökévé s Waring ellenörévé kinevezve.

Ily szerződéssel zsebükben, az anglóbank s Waring emberei Pestre jöttek, hogy megalakítsák az igazgató tanácsot. Az anglóbank kikötötte, hogy négy igazgató tanácsost ő nevezhessen ki.

A mint az igazgató tanács megalakult s a párisi szerződés tudomására jutott, elhatározta azt a kormányhoz fölterjeszteni, de a kormány a vész anyagát magában hordozó szerződést, hallgatással mellőzte.

Ez alatt Waring az építést megkezdte s havonként a teljesített munkáról a bizonyítványt, melyet Lehman állított ki, átnyújtá s az igazgató tanács annak folytán utalványozá a pénzt.

A munka ily módon folyt 1870. novemberig, midőn Waring bizonyítványa a két roppant nagy összeg miatt az igazgató tanácsnál aggodalmat keltett s e végett az csak felét volt hajlandó utalványozni, mire Waring a munkát első ízben megszüntette. Az így keletkezett viszály a mérnök által az igazgató tanácshoz intézett s az építést kedvező színben föltüntető jelentés s a közlekedési miniszter által szóval tett helyeslése folytán kiegyenlített. Sőt Waring személyesen megjelent az igazgató tanács ülésében s jegyzőkönyvileg kijelenté, hogy az építést folytatni s befejezni fogja, akár nyer vagy veszít milliókat.

E nyilatkozat az igazgató tanácsot megnyugtató s Waring az építést tovább folytató. Így végződött a keleti vasut drámájának első jelenete.

Közgazdászati rovat.

Brassói piac Febuár 23. 1872.

Tiszta buza köble (64 kupás) ft. 9.—9.70. — Elegy buza ft. 6.40. — Rozs ft. 5.40—6.20. — Arpa ft. 4.50.—. — Kukuricza ft. 5.10—5.60. — Borsó ft. 12.—13. — Fuszujka ft. 8.—8.40 — Lencse ft. 12.50—13 Fekete borsó fr. 4.—4.40 — Zab fehér ft. 2.80, fekete ft. 2.80—3.—. Lennag fr. 10—11.—. — Kendermag ft. 4.80—5. — Pityóka fr. 2.90—3.40. — Haricska ft. 5.40. — Köles ft. 4.60—5. — Köleskása 10—11. — Arpakása fr. 13.—13.50. — Gyöngykása fr. 13.50—20. — Zsemlekása ft. 13.—13.50

Kukuriciziszt mázsája fr. 6.—. — Buzalisztr Nr. 00 fr. 15, Nr. 0 fr. 14, Nr. 1 fr. 13, Nr. 2 fr. 12, Nr. 3 fr. 11, Nr. 4 fr. 10, Nr. 5 fr. 8.50. — Kender mázsája fr. 18—27. — Keményítő fehér brassai másza fr. 20—23. —

Szurok fekete ft. 12. — Repceolaj mázsa 38 —. — Firneisz fr. 38—40.—. — Photogen fr. 14.50. — Petroleum I. 13.50., II. fr. 14.50. — Deget vastag fr. 3.50, vékony fr. 7.—. — Gyertya fagyú fr. 31.50— Takarékgyertya ft. 33.—. — Szappan sárga fr. 23.—. Szappan szurok fr. 21.— — Szappan tarka fr. 21.—. — Fagyú nyers fr. 18—20. — Fagyú olvasztott fr. 27—27.50. Szalona ó fr. 40, uj 30—36. Füstösszalona fr. 40.—. — Szalona paprikás ft. 40. — Sonka fr. 50 —. — Szalámi ft. 64.66 — Háj uj fr. 44.—. — Háj ó fr. 46. — Skumpia fr. 7—8. — Gubics fr. 6.80—7. — Szattyán fr. 75—78. — Szentdomokosi réz fr. 54— —. — Réz ócska fr. 40. — Sóshal egy lóteher fr. 65—68. — Harsa fr. 94.— — Hamuzsir fr. 14—15.— — Viasz mázsa fr. 90—92.

Gyapju, czurkán teher okája fr. 1.—. — Gyapju sztogos fehér feketével okája kr. 70.—. — Gyapju bárány czurkány fejt fr. 1.10. — Gyapju bárány havasi fejt fr. 1.25 — fekete fr. 1.20.— — Gyapju czigája fejt fr. 1.20—1.50. — Plik vól kr. 95—1.— — Gyapju czigája mezőségi fr. 1.20—1.25. — Gyapju czigája fehér havasi fr. 2.30—2.40.

Kecskeször okája 36—40 kr. Kaskával kr. 90—1.06 — Turó vedre fr. 3.60. — Sajt fr. 3.20. — Orda fr. 3.60. —

Lennagolaj kupája fr. 1.—6. — Vaj tehen fr. 1.30—1.40. — Vaj juh 90 kr. — Lábzsir 84 kr. — Hájzsir fr. 1.10. — Mész kr. 80—82.

Szesz fokja 16—16.50 kr. — Abaposztó fehér singe 58—68 kr. — Keresztényfalvi posztó fehér singe 34—35 kr. — Rozsnyói fehérposztó singe 32—34 kr. — Posztó bráni fehér singe kr. 44—50. — Babavári brassói fehér singe 58—62 kr., kávészin fehér szinge 64—70, szürke singe 48—52 kr., sötét szürke singe 60—66 kr., fekete singe 64—65 kr.

Szörvég fekete fr. 36 — egy vég, szürke fr. 28 —30 — fehér fr. 30—32..

Rozsnyói flanel singe kék kr. 44—46, veres 45—, fejt 44—46 kr., kék stráfós 46—47 kr. — Flanel brassói közepes jó nehézfélé fejt, zöld, 54—80 kr. veres, mellértes, strafoskék kr. 52—74. — Moldon 52—66. — Szürkeposztó 3/4 széles fr. 1.60—1.80. — Kék 3/4 széles posztó keskeny fr. 1.50—1.60. — Szederjes fr. 6/4 1.60—1.80. — Zsidó posztó szederjes két sing szélességű fr. 2.10—2.20, világos. kék fr. 1.80—2.—. — Mellértes veressel fr. 1.80—2.20. — Szederjes mellértes fr. 2.10—2.20. — Három pécstű szederjes fr. 3.40, keskeny fr. 2.40—2.45.

Közönséges pokrócz darabja kr. 84—1.40. — Közönséges pokr. nagyobbféle gyapju fr. 1.40—5.—. — Kordován (14 fontos) kötése fr. 34—36. — Csuklya fehér 1 kötés ft. 30—31. — Marhabőr párja fr. 24—30. — Kecskebőr fr. 3.—5.40. — Juhbőr párja fr. 2—3.20. Cserhaj öle fr. 9.20. — Tüzifa fr. 8.50—11.—.

Lennag-pogátsa 10 % nehézségű egy darab 36—40 kr. —

Marhaus fontja 18 kr. Disznóhús 18—22. kr. Berbéshus 10—12 kr. —

Len egy kötés fr. 1.20—1.40. — Egy dézsa sós fej fr. 4.80—5.40.

Bécsi tőzsde és pénzek Brassóban Febr. 23.

	Pénz.
Oszt. nemzeti adósság ezüstben	70 80
" " " papírban	62 —
1860-ki sorsj. kölcsön 100 frt.	103 —
Nemzeti bank részvény	844 —
Hitelintézeti "	349 15
London	112 90
Ezüst	111 25
Napoleon'or	8 97 1/2
cs. k. arany	5 46
Lira	10 40
Magyar földteherm.	80 40
Bánati	78 40
Erdélyi	76 50
Porosz taller	1 67
Ikosár	1 77
Rubel	1 75

Felelős szerkesztő és kiadó tulajdonos: Orbán Ferencz.

Nagy választék.

Allóírtnál minden nagyságu **koporsók**, a legdiszesebb-től a legegyszerűbbig; mindennemű **halotti öltözetek, halotti ügy-készletek**: párnák, lepedők, szemfödelek és minden halotti diszítésre szolgálható darabok: **virágok** — meszterkelt vagy természetes, — bokkréták, koronák; ugyszintén sirok diszítésére szolgáló eszközök — a legjutányosabb áron találhatók.

Vidéki megrendelések a legnagyobb pontossággal és a lehető gyorsasággal eszközölhetők.

Brassó, 1872. Február — hó.

Járossy József,

nagyutsza 519 szám.

HIRDETMÉNY.

A brassai Görög-keleti-megye részéről ezennel közhírré tétetik, miszerint a nevezett megyének Fogaras vidékén Felső-Szombathfalván, és Pojana Meruluj községeiben lévő birtokai — azokhoz tartozó minden királyi jóval dalmakkal — és más egyéb bármi nemű járulékokka: egyetembe — és pedig mindenik jószágrész külön külön — folyó 1872-ik év Szt György napjától vagy is Aprilis 24-től kezdve, hat egy másutáni évekre — árverezés útján haszonbérbe fognak adatni, mire határnapul folyó 1872-ik év Mártius 5-ik napja tüzetik ki, hová megjeleni a vállalkozók ezennel felhivatnak.

Az árverezés — a nevezett megyének itten Brassóban a lópiacson lévő 34 sz. alatti irodájában fog megtartani.

Az árverezési feltételek — valamint szintén a haszonbér tárgyai felőli kimutatás is a nevezett megyei irodában, naponta reggeli 10—12, és délutáni 3—4 óráig megzemlélhetők — megjegyeztetvén egyszersmind, hogy minden vállalkozó köteles bánatpénzül a kikiáltási árnak 20 százalékát előre befizetni, s egyszersmind közokmányilag affelől magát kimutatni, hogy ő képes egy évi haszonbér fedezéséül eléendő biztosítékot adni.

Brassó 1872, február hó 5-én. 32 3—3

A Görög-keleti megye.

719/1872.

39 2—3

ISKOLA-ÉPÍTÉS.

F.-fejtérmegyei Mikó-Ujfaluban a két tanteremre és két tanítói lakásra tervezett községi iskola építése nyilvános árlejtés útján fog kiadatni folyó évi Márczius 1-én d. e. 9 óraker alólírott tanfelügyelői irodájában. Tervrajz és költség — előirányzat ugyanott folyvást megtekinthetők. Vállalkozni kívánók a szokott biztosítékkal ellátva, jelenjenek meg.

Brassó, 1872. febr. 16. Réthi Lajos, tanfelügyelő.

Pályázat.

Brassóvidéken Pürkerezzen a községi iskolánál rendszeresített második tanítói állásra ezennel pályázat nyitattik. —

Ezen állomással összekötött évi díj: 300 frt. és szállás.

A pályázni kívánók kellően felszerelt folyamodványukat — lehetőleg személyesen nyujtsák be az iskolaszékhez f. évi márczius hó 1-ig.

Pürkerez 1872, febr. 10.

Az iskolaszék.

33 3—3

Elnsz. 22. 1872.

36 2—3

Pályázati hirdetés.

Melynélfogva nemes Három- és törvényesen egyesült Miklósvárszék törvényhatósága által a baróthi orvostudori állomásra évi 500 fr. továbbá a kézdívásárhelyi és sepsi-szent-györgyi erdősi állomásokra, külön — külön évi 500 frt. fizetéssel, — mint szintén egy Miklósvárszékben évi 50 frt. fizetéssel bétöltendő szülésznői állomásra ezenel pályázat nyitatik.

Pályázni kívánók tehát felhivatnak, mikép kellőleg felszerelt pályázati kérelmüket folyó év mártius hó 1-ső napjáig alólírthoz beadni sziveskedjenek.

Sepsi-Szent-Györgyön 1872. Február 5-én.

Forró Ferencz,
alispán.

Kitünő jó borok

találhatók Molnár János vendéglősnél a husszék háta megett. Különösen ajánlhatom nagyobb választéku boraim közül: Oláh-honi uj- és ürmös, — ugyszintén borvizhez igen alkalmas boraimat.

Molnár János,
vendéglős.

37 2—2

Hirdetmény.

Alólírt ezennel köztudomásra juttatom, miszerint Kézdívásárhely városában fekvő jószágom, mely áll két lakóházból, mind kettő száraz boltozatos pinczékkel ellátva; továbbá egy három kövű gőzműmalomból, gabonás, istálló és egy teljesen berendezett kovácsműhelyből, mindezen épületek szilárd anyagból ujonnan építvék; továbbá egy külön álló keményítőgyár számára készült faépületből, tágos udvar és egy terjedelmes gyümölcsös és veteményes kertből, szabad kézből jutányos árban s a lehető legkedvezőbb feltételek alatt eladó.

Ezen ügy iránt bővebb tudósítást nyerni kívánók sziveskedjenek bérmentes levelőket hozzám, mint tulajdonoshoz Brassóba intézni.

Pánczél Joachim,
k. törvényszéki ülnök

26 3—3

Értesítés.

A hosszufalusi járásbíróshoz tartozó jogszükségű feleknek van szerencsém értésére adni: hogy minden lehet egyszer — minden kedden — Hosszufaluban leszek jogi értesülések és perek felvétele végett.

Ottani irodám: nagyutca 105-ik szám alatt a Köpe János-féle házban van.

Horváth Henrik,
h. ügyvéd.

35 3—3